

خداحافظی با برف روبی سنتی

شهرداری پل هوشمندی برای زمان بارش طراحی کرده است

صفحه ۱۵

۲۶۵۰۰ میلیارد تومان بودجه برای حمل و نقل

روز گذشته شورای شهر عملکرد
ناوگان حمل و نقل عمومی تهران را بررسی کردند

+ جزئیات گزارش رئیس کمیسیون
عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران

۱۳۲۸ دستگاه	۲۰۰۰ دستگاه	۷۱۳ واگن مترو
نوسازی ناوگان تاکسیرانی	واردات اتوبوس برقی	انتقاد قرارداد حمل و نقل ریلی

صفحه ۱۶

تولد ژئوپارک دره فرحزاد در بهمن

شهرداری تهران نقطه بی دفاع شهری را به مرکز تفریحی تبدیل می کند

+ مالکیت خصوصی باغ های فرحزاد حفظ می شود

صفحه ۱۴

عکس: همشهری / حسین ایلیانو

گزارشی درباره وضعیت سگ گردانی و عدم رعایت اصول بهداشتی را با اسکن این کیوار کد ببینید.

گزارش تصویری

عکس ها: محمد عباس نژاد

گذر یلدایی: تلفیق زیبایی و یلدا

چهره پاییزی و کم نظیر بوستان لاله تهران، این روزها با جلوه های زیبای یلدا در هم آمیخته و فضایی کم نظیر را برای شهروندان تهرانی ایجاد کرده است. بوستان لاله به همت شهرداری از روز دوشنبه هفته جاری میزبان «گذر یلدایی» است و شهروندان می توانند ضمن بازدید از این گذر از غرفه های یلدایی، محصولات متنوع انا، انواع عرقیات و دمنوش های پاییزی خریداری کنند.

پلیس شهری؛ راهکار مقابله با سگ گردانی

موضوع نگهداری حیوانات از جمله مسائلی است که می تواند از ابعاد مختلف مورد بررسی قرار گیرد. یک بعد مسائل فرهنگی است. به هر حال، مادر جامعه ای زندگی می کنیم که جامعه ای اسلامی است و سگ به عنوان یک حیوان در دین اسلام احکام مشخصی دارد و رعایت این احکام شرعی بسیار حائز اهمیت هستند.

مسائل حقوق شهروندی هم بعد دیگر این موضوع است که قطعاً باید مورد توجه قرار گیرد؛ چرا که امروز شاهد هستیم عده ای از افراد با سگ گردانی در بوستان ها و معابر شهری، حقوق شهروندی سایر مردم را نادیده می گیرند. در ملاقات های مردمی، شهروندان و گروه های مختلف اجتماعی نسبت به این مسئله معترض هستند.

البته این گلایه ها تنها مختص سگ گردانی نیست و بعضاً عده ای نسبت به نگهداری برخی از حیوانات در آپارتمان ها که بر اساس سابقه فرهنگی ما ضلارزش و به نوعی ناهنجاری محسوب می شود هم اعتراض دارند. ممنوعیت سگ گردانی در فضاهای عمومی از جمله بوستان ها فقط مربوط به تهران و کشور ما نیست و در بسیاری از کشورهای دنیا هم ورود حیوانات خانگی به برخی مجموعه ها ممنوع است.

نکته دیگر در حوزه نگهداری سگ موضوع حقوق حیوانات است. متأسفانه عده ای از مردم، خودخواهانه آنها را از محیط طبیعی زندگی شان دور و در فضاهای بسته آپارتمان ها نگهداری می کنند که این عین نادیده گرفتن حقوق حیوانات محسوب می شود.

باور دارم که امروز ما نیاز به قوانین و مقررات باز دارنده ای در مسئله و مقوله سگ گردانی در شهر تهران داریم. امروز وقتی سبک گردانی در بوستان صورت می گیرد، فضولات این حیوان در سطح بوستان رها می شود و همین زمینه انتقال بیماری به شهروندان از جمله کودکان را فراهم می کند.

در کنار قانون بازدارنده، ضرورت دارد فرهنگ سازی هم انجام شود و دستگاه های قضایی و انتظامی در کنار مدیریت شهری قرار گیرند. نکته حائز اهمیت که شاید مغفول مانده، نبود پلیس شهری در تهران است. اگر چنین نیرویی در بوستان ها مستقر شود، قطعاً ممنوعیت سگ گردانی ضمانت اجرایی می یابد و شاهد اینگونه آشفته گی ها و هنجار شکنی در این مقوله نخواهیم بود.

مورد دیگر این است که شهرداری برای احداث و تجهیز بوستان ها اعتبارات زیادی هزینه می کند، اما برخی بوستان ها فاقد پیوست فرهنگی هستند. وقتی چنین پیوستی وجود نداشته باشد، حتماً شاهد سبک گردانی و حضور اراذل و آوایش و... در چنین فضاهای عمومی خواهیم بود. مدیریت شهری در خصوص فضای سبز و آبیاری بوستان ها مسئولیت مستقیم دارد و امنیت پارک ها بر عهده نیروی فرا جاست و از این رو مسئولیت مستقیمی در حوزه مقابله با سگ گردانی متوجه شهرداری تهران نیست؛ اما چون سگ وارد بوستان می شود و برای شهروندان مشکلات ایجاد می کند، حتماً مدیریت شهری وظایفی دارد.

به هر حال، سگ گردانی یک مسئله اجتماعی است و رفع آن نیاز به مشارکت بخش های مختلف و نیاز به قانون گذاری دارد که ضمانت اجرایی هم داشته باشد.

باز هم این موضوع سبب نمی شود مدیریت شهری از مسئولیت اجتماعی خود شانه خالی کند یا به نص تبلیوهای ورود سگ ممنوع در بوستان ها رضایت دهد. مدیریت شهری از طریق تفاهم با فرا جاست می تواند به تشکیلات و فعال شدن پلیس شهری همچون پلیس کوهستان کمک کند. اگر پلیس شهری شکل بگیرد در تعامل با دستگاه قضا به عنوان ضابط می تواند با بسیاری از آسیب ها از جمله مشکلات ناشی از سگ گردانی مقابله کند.

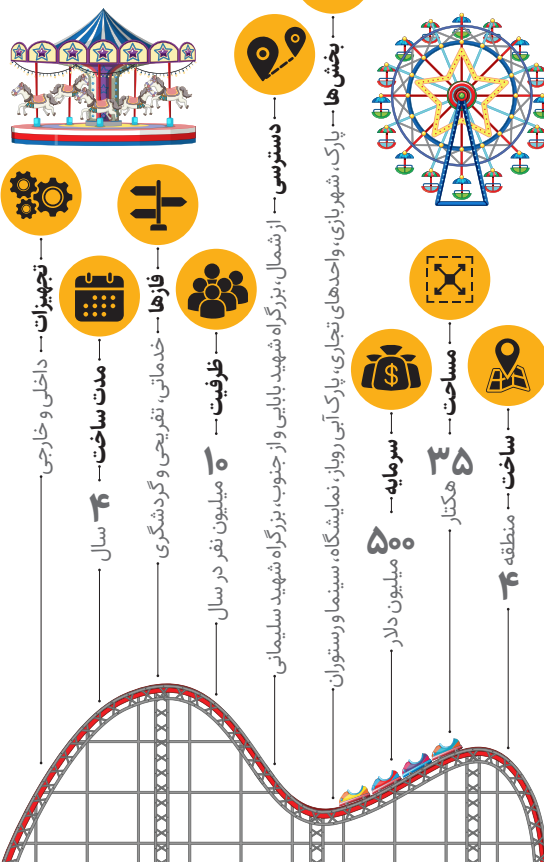
داده نما

محمدرضا محمدی تاش: گرافیک

زینب زینال زاده: روزنامه نگار

ساخت «اسکای لند» در جنگل های لویزان

پروژه فرمانطقه ای سرزمین آسمان ها یا اسکای لند قرار است در جنگل های لویزان (محدوده خیابان استقلال، بلوار کوهستان) احداث شود. این ابرپروژه تفریحی تهران با جذب سرمایه گذاران و در راستای ایجاد قطب فرهنگی، تفریحی و گردشگری در بام شرق پایتخت ساخته، افتتاح و بهره برداری خواهد شد. جنگل لویزان حدود ۱۱۰۰ هکتار وسعت دارد و از این رو فضای مناسبی برای اجرای این پروژه که بزرگ ترین شهر بازی ایران محسوب می شود، خواهد بود.

یادداشت

یوسف رشیدی: استاد دانشگاه شهید بهشتی

مدهای حمل و نقل عمومی راه حل اینجاست

یک باور نادرست از مفهوم آلودگی هوا وجود دارد که وقتی آلودگی آلاینده های جوی در آسمان شهرها به چشم می آید، همه می گویند حالا برای آلودگی هوا باید چه کنیم؟ اصلاً وقتی هوا آلوده می شود، عملاً کار خاصی برای کنترل آنچه در هوای شهرها منتشر شده نمی توان انجام داد. در همه شهرهایی که اقداماتی برای کنترل منابع آلاینده انجام داده اند، راه حل ها فارغ از اقدامات خلق الساعه بوده است. لازم است یک طرح اجرایی و برنامه ای مدون و کارشناسی باشد و همه محورها و اطراف موضوعی نظیر آلودگی هوا را در بر بگیرد. وقتی آلودگی هوا داشته باشیم، درست نظیر روزهای حاضر که مردم شهرها در هر نفس آلاینده های سمی را در ریه خود احساس می کنند، تنها توصیه ممکن و مؤثر این است که مردم از خانه خود جز برای تردد ضروری و کوتاه مدت خارج نشوند تا از منابعی که در شرایط تفریحی شهر آلاینده های ذرات و گازها را پراکنده می کنند، بیشتر مصون بمانند. البته در فضایی فارغ از توصیه های شهروندی باید اقدامات کنترلی برای جلوگیری از آلودگی بیشتر فضای شهری نیز صورت گیرد و با قاطعیت گام ها به جلو برداشته شود. این موضوع اخیراً ساخت تصمیم و اعمال نهادهای حاکمیتی است که در عرصه شهرها قوانین را اجرا می کنند. البته طبق اصول مدیریت بحران، ۳ سطح برای راه حل های شری ایست آلودگی هوا وجود دارد که برخی از آنها به عنوان راه های فوری، میان مدت و بلندمدت یاد می کنند، اما هیچ گاه نباید فراموش کرد که آلودگی هوا مسئله ای زمینهای و طولانی مدت است که یک شبه ایجاد نشده و یک شبه نیز از بین نمی رود. پس راهکار کوتاه مدت و فوری ندارد. البته راه هایی که در کمیته های اضطرار مواقع آلودگی هوا در شهرها مطرح می شوند، در حد خود مؤثر هستند، اما راهی فوری برای بیشتر آلوده نشدن محسوب می شوند و راه کاهش آلودگی نیستند. اینکه مدارس تعطیل شوند، از تردد خودروهای آلاینده مانع به عمل آید یا نظارت بیشتری بر تردد دیزلی ها صورت گیرد، اینها در نوع خود قابل تحلیل هستند. اما هیچ گاه مسیر درست مقابله با آلودگی هوای شهرها نیستند و راه حل های کپسولی محسوب می شوند. در مقابل راه حل های بلندمدتی هم داریم که باید بر آنها تمرکز شود. در این بخش اما قدم اول و مداومت بر قدم های بعدی مهم است. ما ۲۰ سال است آلودگی هوا را در حد بالا داریم. اگر ۱۰ سال قبل هم شروع می کردیم و قدمی برداشته بودیم، جایی نبودیم که امروز هستیم. اگر به اپیزودهای آلودگی هوای شهرهای بزرگ جهان نگاه کنیم، می بینیم که بلاخره بعد از یک بحران بزرگ قدم های واقعی و مؤثر برای بهبود کیفیت هوای شهرشان برداشته اند و به سمت به صفر رساندن مصرف سوخت های فسیلی از یک طرف و فیلتراسیون منابع آلاینده از طرف دیگر رفته اند؛ این مسیر را باید از یک جایی شروع کرد. متأسفانه بزرگ ترین مشکلی که در این عرصه داریم و کمتر بر آن تمرکز می شود، بحث توسعه حمل و نقل عمومی است که حتی در قانون هوای پاک که یک سند بالادستی در امر مبارزه با آلودگی هوا محسوب می شود، بسیار ضعیف به آن یک اشاره ضمنی شده است. شاه کلید کاهش آلودگی هوا در شهرهای بزرگ ساماندهی تردها به سمت ناوگان عمومی است تا از این طریق بتوان منابع متحرک را کمتر در معابر عمومی دید تا آلاینده ها کمتر در شهرها پراکنده شوند. متأسفانه به این نکته طی سال های گذشته در اقدامات دولتی کمتر پرداخته شده است. بعد زمانی که اپیزودهای آلودگی هوا شروع می شود و روزهای مستمری هوای ناسالم به جان مردم می شنند، می گویم برای کاهش آلودگی هوا باید کاری کرد. حتی هر کس نگاه ها را به سمتی می برد؛ یکی می گوید مازوت سوزی شده، یکی می گوید صنایع مقصد، یکی از گازوئیل پر گوگرد می گوید و دیگری پسماندسوزی را مقصر می داند. اصل داستان اینجاست که مردم ما مصرف سوخت بالایی نسبت به شهرهای دیگر دارند و می خواهند خود را به مقصد برسانند. باید از همین امروز شروع کرد و زیرساخت های حمل و نقل شهری را توسعه داد. این مسیر صحیح است.

6 260641 200359

6 260641 200014